

РЕШЕНИЕ

№ 3041

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1774** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу решение № 114 от 08.01.2024г., постановено по НАХД № 7163/2023 г., на Софийски районен съд, НО, 10 състав, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0030235, издаден от СДВР, с който на „Маунтлинк“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ вр. чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал.1, т.2 от КЗ вр. чл.461, т.1 от КЗ.

Касаторът Столична дирекция на вътрешните работи развива доводи, че оспореното решение е неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения и нарушаване на материалния закон, необосновано и явно несправедливо. Излага доводи, че процесният електронен фиш изцяло съответства на утвърдения образец - със заповед № 8121з- 172/29.02.2016 г. на министъра на вътрешните работи за налагане на глоба/имуществена санкция за установени и заснети с автоматизирани технически средства или системи нарушения на Кодекса за застраховането- Приложение 2 към заповедта. Сочи, че в обжалвания електронен фиш има графа „Собственик, на когото е регистрирано МПС“, като в нея правилно е вписано

юридическото лице „Маунтлинк“ ЕООД, който е собственик на процесния автомобил и това се установява от представената по делото справка за собственост. Твърди, че в електронния фиш е заложен графа „Законен представител на фирмата“, като в нея правилно е вписан А. К. С., който видно от подадената жалба не отрича това си качество. Посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилен извод като е изложил, че не било посочено изрично дали автомобилът е бил в режим на управление, доколкото във фиша изрично е указана посоката на движение на процесния автомобил, а именно: „...посока от бул. „Д. Ц. към [улица]. Изложил е още, че от представената по делото справка от сайта на Гаранционния фонд е видно, че към 22.03.2021 г. процесният автомобил не е имал активна застраховка „Гражданска отговорност“, а от представената по делото справка за собственост - че автомобилът е собственост на „Маунтлинк“ ЕООД. Моли да се отмени съдебното решение и да се потвърди ЕФ, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът „Маунтлинк“ ЕООД счита касационната жалба за неоснователна. Сочил, че в жалбата в нея не са посочени касационни основания. Излага доводи, че в чл.647, ал.3 от КЗ задължително се изисква да е налице управление на дадено МПС без застраховка „Гражданска отговорност“, каквото фактическо управление в конкретния случай не е установено и такова действие /управление/ не е налице при описанието на фактическия състав на деянието. Твърди, че в ЕФ няма описано ясно фактическото деяние и то не може да бъде определено и като нарушение. Сочил се още, че в ЕФ не е посочена и нормата на чл.647, ал.3 от КЗ, сред изброените правни норми, въз основа на които се издава този ЕФ. Ответникът излага доводи, че липсва надлежно съставен протокол съгласно нормативните изисквания за всяко използване на мобилно АТСС за контрол, каквото се явява процесното автоматизирано техническо средство TFR1-M 653, както и удостоверение от Български институт по метрология относно установената техническа годност и изправност.

В проведеното съдебно заседание ответникът - „Маунтлинк“ ЕООД, чрез процесуалния си представител, моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 22.03.2021г. в 14:20 часа в [населено място], [улица]до

№ 36, с посока на движение от [улица]към [улица]бил заснет в движение лек автомобил „П. 308” с рег. [рег.номер на МПС] . Движението на автомобила и неговата скорост били установени и заснети с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, Радар № 653. Същата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835 на дата 24.02.2010г. със срок на валидност до 24.02.2020г. и за нея има издадено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. Относно това техническо средство е била извършена и последваща проверка, за която е издаден Протокол № 9-38-20 от 23.10.2020г. от проверката на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M. Видно от Протокол № 9-38-20 от проверката на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M от 23.10.2020г. тази проверка се отнася до мобилна система за видеоконтрол тип TFR-1M № 4835 с идент. № 653/14.

Установено било, че дружеството „МАУНТЛИНК“ ЕООД е собственик на лек автомобил „П. 308” с рег. [рег.номер на МПС] и след извършена проверка в "Гаранционен фонд" относно наличието на сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за горния автомобил, се установило, че към посочената дата - 22.03.2021г. няма валиден и действащ договор за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Във връзка с това обстоятелство срещу „МАУНТЛИНК“ ЕООД е издаден от СДВР Електронен фиш Серия Г № 0030235, с който му е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 638, ал.4 вр. ал.1, т.2 КЗ за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Въз основа на направените фактически констатации е обоснован извод, че при описание на нарушението е налице неяснота относно административно - наказателно отговорното лице. Приел е, че веднъж се твърди, че нарушител е законният представител на юридическото лице - собственик на автомобила, а след това се налага „имуществена санкция“, което означава, че се наказва по административен ред юридическото лице, посочено в Електронния фиш като собственик на МПС-то. Приел е, че в Електронния фиш не е посочено действието, извършено с автомобила, което води до липсва на ясно описание на нарушението и до невъзможност наказаното лице да разбере в какво точно се състои повдигнатото административно – наказателно обвинение.

Настоящият състав на АССГ не споделя крайните изводи на СРС.

Според чл.638, ал.4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно ал.1, т.2 на чл.638 КЗ на лице по чл.483, ал.1, т.1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: имуществена санкция от 2000 лв.– за юридическо лице или едноличен търговец. В нормата на чл.461, т.1 КЗ е визирано, че задължителни застраховки са: 1. "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

Неоснователно е твърдението с отговора на касационната жалба от ответника, че в ЕФ няма описано ясно даденото фактическо деяние и то не може да бъде определено и като нарушение. Не може да се направи извод за наличие на съществено процесуално

нарушение доколкото описанието – така, както е направено, е в достатъчна степен конкретизирано, за да може касаторът да се защити. От ЕФ може да се направи извод, по категоричен начин, че е заснето управление на МПС, именно за което няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“, поради което е налице описание на фактическия състав на чл.638, ал.4 КЗ, както и на предпоставките за препращане към чл.638, ал.1, т.2 КЗ.

В процесния ЕФ по категоричен и ясен начин е посочено мястото на извършване на административното нарушение и посоката на движение на процесното МПС. Снимковият материал дава възможност за определяне на рег. номер и посоката на движение на лекия автомобил.

В ЕФ недвусмислено е посочено, че собственикът на когото е регистрирано МПС е „Маунтлинк“ ЕООД и на коректно посоченото правно основание, именно на дружеството е наложено административното наказание "имуществена санкция". Безпротиворечиво от съдържанието на ЕФ се установява субектът, който следва да понесе административнонаказателната отговорност, а именно „Маунтлинк“ ЕООД. Обстоятелството, че в ЕФ е посочен и неговия законен представител не води до неяснота и несъответствие на повдигнатото административнонаказателно обвинение, доколкото именно последния като представляващ ЕООД-то е процесуално легитимиран да осъществява правото му на защита.

Установяването на управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за ЗЗ "ГО" на автомобилистите, е предвидено да бъде извършено съгласно чл.647, ал.3 КЗ с автоматизирано техническо средство или система. Именно при такова установяване и заснемане законодателят в цитираната разпоредба е предвидил, че се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и реда, предвидени в ЗДвП. Отговорността е за дружеството като собственик на МПС и при липса на сключена ЗЗ "ГО", установено с АТСС е приложим редът по чл.638, ал.4 от КЗ, за което се издава електронен фиш.

В случая е достатъчно с АТСС да е установено и заснето управлението на процесното МПС, като не е необходимо АТСС да установява и заснема пряко и непосредствено и липсата на валидна застраховка "Гражданска отговорност". Липсата на валидна ЗЗ "ГО" за посоченото МПС към определена дата се установява чрез справка по електронен път в "Гаранционния фонд", т. е. установяването на този факт не е поставен на преценката на контролните органи, а се извлича от данни от официална информационна система, като същата е общодостъпна за всички граждани и държавни органи.

Предвид изложеното процесният електронен фиш се явява законосъобразен, а решението на районния съд – следва да бъде отменено и постановено ново, с което да се потвърди ЕФ.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, който следва да се определи на 80 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 114 от 08.01.2024г. по НАХД № 7163/2023 г., НО, 10 състав на Софийски районен съд и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0030235, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА „Маунтлинк“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на Столична дирекция вътрешни работи сумата от 80 лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.